

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 34)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Φεβρουάριος 2012

ΕΞΕΜΑΣΚΑΡΕΜΑ

Άγαπητοί μου, σήμερα θα γνωρίσουμε έναν άγνωστο φαρισαίο. Και φυσικά όχι αυτόν που αναφέρει το Ευαγγέλιο. Αυτόν τον ξέρουμε όλοι μας. Τον άκοϋμε στίς ἐκκλησίες και στα σχολεία από μικρά παιδιά. Σήμερα πρέπει να γνωρίσουμε έναν άλλο φαρισαίο, αυτόν που κουβαλάμε όλοι μέσα μας μέρα και νύχτα. Κι' αυτός δεν είναι άλλος από τον ίδιο τον εαυτό μας. Είμαστε εμείς που θέλουμε να παρουσιαζόμαστε άλλοι αντί άλλων. Είμαστε εμείς που φοράμε τις μάσκες τη μιὰ πάνω στην άλλη, ανάλογα με το ποιά έχει πέραση στην κάθε περίπτωση.

Παριστάνουμε τον καλό, τον ήρωα, τον φιλόθωπο, τον εύγενή, τον άθωο, τον σπουδαίο, ενώ δεν είμαστε παρά εύτελη ύποκειμένα. Από τα παλιά τα χρόνια υπήρχε η συνήθεια οι άνθρωποι να μασκαρεύονται. Έβαζαν μιὰ τεχνητή μάσκα και φέρονταν «καθώς πρέπει». Πότε ήταν άληθινοί; Τότε που φορούσαν τη μάσκα ή τότε που την έβγαζαν; Μά ή τραγωδία είναι φανερή. Ο άνθρω-

πος, μόλις βάζει την τεχνητή μάσκα, έστω και για μιὰ ώρα, άποκαλύπτεται αυτός που είναι. Στην υπόλοιπη ζωή του, που δεν φοράει την τεχνητή μάσκα, αλλά τη «φυσική» φέρεται με σκοπιμότητα, ανάλογα με τα συμφέροντά του και τις περιστάσεις που τον κυκλώνουν. Ο άνθρωπος ζει μέσα στίς μάσκες σε όλη του τη ζωή. Ιδιαίτερα σήμερα, που ζούμε

μέσα σε ένα φαρισαϊκό πολιτισμό, που άλλο είναι και άλλο φαίνεται. Ο πολιτισμός μας είναι ο επίσημος φαρισαίος μας. Αυτόν έχουμε άγκαλιάσει όλοι μας μέσα σ' ένα ψεύτικο σπίτι. Από τη διπλωμα-

τία και την άστοχη πολιτική, μέχρι την συμβατική ήθική, όλα είναι ψεύτικα. Παρουσιάζουμε βιτρίνα χωρίς περιεχόμενο. Νόμισμα χωρίς αντίκρισμα. Ο άρχαίος Έλληνικός πολιτισμός ήταν κοσμοκεντρικός. Είχε κέντρο τον κόσμο, τη φύση, το σύμπαν. Ο Βυζαντινός ήταν Θεοκεντρικός. Είχε κέντρο τον Θεό. Ο δικός μας, ο δυτικός πολιτισμός, είναι έγωκεντρικός. Προσπαθούμε, κρυφά ή φανερά,

νὰ ὑποτάξουμε τὰ πάντα στὸ ἐγώ μας. Κι' ἄς καμωνόμαστε γιὰ τὸ ἀντίθετο. Ψευδόμαστε ἀσύστολα. Ἄν θέλουμε ὅμως σωτηρία πρέπει τὸ γρηγορότερο νὰ ξεμασκαρευτοῦμε. Νὰ παραδεχτοῦμε αὐτὸ ποὺ εἴμαστε. Νὰ ποῦμε τελικά, ἀπὸ τὰ κατάβαθα τοῦ εἶναι μας, τὸ «Ἰλάσθητι μοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ». Νὰ ποθήσουμε αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο ἔχουμε πλαστεῖ: Τὴ θέωση. Ἐμπρός, λοιπόν, ἄς ξεμασκαρευτοῦμε. Αὐτὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἥρωισμός.

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΗΡΩΙΔΕΣ

Κάθε χρόνο, στὶς 29 Δεκεμβρίου, ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμη τῶν 14.000 νηπίων ποὺ δολοφονήθηκαν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ἡρώδου. Ὅμως, αὐτὴ ἡ ἀπάνθρωπη καὶ ἀνανδρὴ ἐνέργεια, δυστυχῶς, συνεχίζεται καὶ στὶς ἡμέρες μας, ἀφοῦ οἱ σύγχρονοι «Ἡρώδηδες» καὶ «Ἡρωδιάδες» θυσιάζουν ἀνθρώπινες ζωὲς μετὰ τὴν μεθοδὸ τῆς ἐκτροπῆς ἔχοντας ὡς βασικὴ δικαιολογία τὴν ἀποφυγὴ τῶν πρόωρων εὐθυνῶν καὶ τῆς δέσμευσης ἐνδὸς γάμου. Ὅπως μας πληροφορεῖ μάλιστα ἡ ιστοσελίδα www.agioritikonima.gr «Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1970 μέχρι τὸ Δεκέμβριο τοῦ 2010 κατακρεουργήθηκαν ἀπὸ τὶς «Ἡρωδιάδες» Ἑλληνίδες 14.860.000 βρέφη, δηλαδὴ τέσσερα περίπου ἑκατομμύρια περισσότερα ἀπὸ τὸν πληθυσμὸ τῆς Ἑλλάδος. Ντροπὴ. Συμφορὰ.»

Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΟΣ ΝΑ ΒΟΗΘΑ

Μαρτυρία κ. Ταμιωλάκη Ἐλευθερίου ἀπὸ τὴν Κρήτη: «Βρέθηκα κάποτε σὲ δύσκολη θέση ἐξ' αἰτίας τῶν πολλῶν μου ὑποχρεώσεων, καὶ πῆγα νὰ δῶ τὸν Γέροντα Παῖσιο εἰς τὸ Ἅγιο Ὅρος γιὰ νὰ με στηρίξει. Μεσαστὰ χιόνια με πολὺ ἄσχημο και-

ρὸ ἔφθασα καὶ χτύπησα τὴν πόρτα. Μοῦ ἀνοιξε ἀμέσως ὁ Γέροντας καὶ με ἔβαλε μέσα γρήγορα. «Σὲ περιμένα», μοῦ εἶπε. Ἐγὼ φυσικὰ δὲν τὸν εἶχα ἐνημερώσει. Μὲ ἔβαλε νὰ καθίσω κοντὰ στὴν σόμπα καὶ ἄρχισε με ὑπομονὴ νὰ μοῦ φτιάχνει τσαΐ. Ἐβαλε νερὸ στὸ μπρῖκι καὶ ἔκανε τὸν σταυρὸ του λέγοντας «δόξα σοὶ ὁ Θεός». Ἐβαλε τὸ τσαΐ στὸ μπρῖκι, ξανάκανε τὸν σταυρὸ του καὶ ξανάεἶπε «δόξα σοὶ ὁ Θεός». Μέχρι τότε δὲν μοῦ εἶχε πεῖ λέξη ἐκτὸς ἀπὸ τὸ «σὲ περιμένα». Ἐγὼ τὸν παρακολουθοῦσα καὶ ἄρχισα νὰ νευριάζω μετὰ τὴν ἀπάθειά του, γιατί ἐμένα με καίγανε τὰ δικά μου. Ὅταν ἔβρασε τὸ τσαΐ, μοῦ ἔδωσε τὸ κύπελλο, με κοίταξε με ἐκεῖνο τὸ ἀθῶο καὶ συμπονετικὸ βλέμμα του καὶ με ρώτησε ἤρεμα τί εἶχα καὶ γιατί φαινόμουν ἀνήσυχος. Ἐγὼ νευριασμένος ἄρχισα νὰ τοῦ ξεφουρνίζω τὰ προβλήματα μου με ἔμφαση, τονίζοντας ὅτι ὁ κόσμος ἔξω ἔχει πολλὲς σκοτούρες. Ἐκεῖνος μισοχαμογέλασε, ἤπιε μιὰ γουλιὰ ἀπὸ τὸ δικό του τσαΐ καὶ μοῦ εἶπε ἀπαθέστατα: «Ἐ, καὶ τί ἀνησυχεῖς; Θὰ βοηθήσει ὁ Θεός». Ἐγὼ νευρίασα ἀκόμη περισσότερο καὶ μετὰ τὸ θάρρος ποὺ τοῦ εἶχα, γιατί τὸν ἀγαποῦσα καὶ πολὺ, τοῦ εἶπα. Ἐ, καλὰ τώρα, Γέροντα, ὁ Θεὸς βοηθαεῖ μιὰ, βοηθαεῖ δύο. Ὑποχρεωμένος εἶναι νὰ βοηθαεῖ συνέχεια; Τότε με κοίταξε σοβαρὰ καὶ μοῦ εἶπε κάτι ποὺ με κεραινοβόλησε κυριολεκτικά. «Ναί» μοῦ εἶπε «ὑποχρεωμένος εἶναι». Ἦταν τόσο μεγάλη σιγουριά του καὶ ἦταν τόσο φανερὸ ὅτι αὐτὸ τὸ ἤξερε ἀπὸ πρῶτο χέρι ποὺ ξαφνικά μου ἤλθαν τὰ πάνω κάτω. Μοῦ ἔφυγαν τὰ νεῦρα, ἠρέμησα, ἐνίωσα μιὰ ἀπέραντη γαλήνη καὶ εἶχα μόνο μιὰ ἀπορία ποὺ τοῦ τὴν εἶπα. Καλὰ, καὶ γιατί εἶναι

υποχρεωμένος ὁ Θεὸς νὰ μὰς βοηθᾷ; Τὴν ἀπάντησιν ποὺ μοῦ ἔδωσε, μόνον ἓνας ἄνθρωπος ποὺ νιώθει πραγματικὰ σὰν παιδί τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχει παρηγορία στὸν πατέρα του, μπορούσε νὰ τὴ δώσει. Μοῦ εἶπε. «Ὅπως ἐσὺ ποὺ ἔκανες παιδιά, νιώθεις τώρα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὰ βοηθήσῃς καὶ ξεκινᾷς ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη καὶ ἔρχεσαι ἐδῶ μὲ τέτοιο καιρὸ γιὰτὶ ἀνησυχεῖς, ἔτσι καὶ ὁ Θεὸς ποὺ μὰς ἔφτιαξε καὶ μὰς ἔχει παιδιά Του, ἐνδιαφέρεται καὶ Αὐτὸς γιὰ μὰς, καὶ νιώθει τὴν ἀνάγκη νὰ μὰς βοηθήσῃ. Ναί, ὑποχρεωμένος εἶναι». Ἡ ἀμεσότητα αὐτῆς τῆς ἀπάντησιν ἦταν τέτοια ποὺ ξαφνικὰ μοῦ ἔφυγε κάθε βᾶρος καὶ ἔπαυα ἀπὸ τότε ὀριστικὰ νὰ ἀνησυχῶ γιὰ τὸ μέλλον.

ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΕΙΣ ΟΡΓΑΝΩΝ

Ἡ παρακάτω εἰδηση ἀποτελεῖ σοβαρὸ πλῆγμα στὴν ἐπιχειρηματολογία ὧσων εἶναι ὑπέρμαχοι τῶν μεταμοσχεύσεων καὶ δημιουργεῖ ἔντονον προβληματισμὸν κάτω ὑπὸ ποιῆς προϋποθέσεις μπορεῖ κάποιος νὰ διαγνωσθεῖ ὡς ἐγκεφαλικὰ νεκρὸς. Ὁ 21χρονος φοιτητὴς Σάμ Σμίντ, εἶχε τραυματιστεῖ σοβαρὰ στὰ μέσα Ὀκτωβρίου σὲ τροχαῖο δυστύχημα. Λόγω τῆς κρίσιμης κατάστασίν του μεταφέρθηκε ἐσπευσμένα στὴν νευρολογικὴ κλινικὴ Φοῖνιξ. Οἱ γιατροὶ ἐντόπισαν ἀνεύρισμα, τὸ ὁποῖο ἔπρεπε νὰ χειρουργηθεῖ ἐπείγοντως, γιὰτὶ ἀπειλοῦσε ἅμεσα τὴν ἴδια του τὴ ζωὴ. Ἡ ἐγχείρησις ὅμως δὲν στέφθηκε μὲ ἀπόλυτη ἐπιτυχία καὶ ὁ νεαρὸς Σάμ διεγνώσθη ἐγκεφαλικὰ νεκρὸς, γεγονός ποὺ ὀδήγησε τοὺς θεράποντες ἰατροὺς στὸ νὰ προτείνουν στὴν οἰκογένειά του τὴν δωρεὰν τῶν ὀργάνων του. Ὅμως, λίγο πρὶν οἱ γιατροὶ διακόψουν τὴν ἐγκεφαλικὴ του λειτουργία, ὁ Σάμ ἄρ-

χισε νὰ ἐπανακάμπτει καὶ ἡ ὑγεία του ἀποκαταστάθηκε πλήρως. Οἱ θεράποντες γιατροὶ δὲν πίστευαν στὰ μάτια τους, ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητη αὐτὴ ἐξέλιξις καὶ ἀπέδωσαν τὸ γεγονός τῆς ὀλικῆς ἐπαναφορᾶς του σὲ θαῦμα. Μάλιστα, ἓνας ἐξ' αὐτῶν εἶπε χαρακτηριστικὰ «Τὰ ἔχω χάσει μὲ τὴν ἀπίστευτη ἀνάρρωσις τοῦ νεαροῦ Σάμ σὲ τόσο σύντομον χρονικὸ διάστημα, ἂν ἀναλογισθεῖ κανεὶς τὴν ἔκτασιν τῶν θανάσιμων τραυμάτων του». Συμπερασματικὰ λοιπόν, ἢ ἐπιστήμη, ὅπως ὅλα δείχνουν μετρητῶν σιγμῆς δὲν ἔχει προχωρήσει στὴν εὕρεσιν κάποιου ἀσφαλούς πρόβλεψης, ποὺ θὰ καθιστᾷ μὲ ἀπόλυτη σιγουριά ἓνα ἀσθενῆ ὡς «ἐγκεφαλικὰ νεκρὸς», ὥστε νὰ ἐγγυᾶται ὅτι ἢ κατάστασίν του εἶναι μὴ ἀναστρέψιμη. Αὐτὸ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα σήμερον νὰ ἀμφισβητοῦνται ἔντονον πολλές ἀποφάσεις γιατρῶν οἱ ὁποῖοι διεγνώσαν «ἐγκεφαλικὸ θάνατον» καὶ προχώρησαν στὴν πρόωγη θανάτωσιν τοῦ ἀσθενοῦς, κατηγορώντας τους, σαφῶς, ὡς ὑπευθύνους γιὰ δολοφονία ἐκ προμελέτης. Ἔχουν δημοσιευθεῖ πολλὰ ἄρθρα καὶ ἔχουν καταχωρηθεῖ πολλές ἀπόψεις, ἀρνητικῆς ἢ θετικῆς γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τῶν μεταμοσχεύσεων. Ἐμεῖς θὰ καταθέσουμε τὴν ἄποψιν ποὺ ἐξέφρασε περὶ τῶν μεταμοσχεύσεων ὁ μακαριστὸς γέροντας Παῖσιος, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε μετὰξὺ ἄλλων «Ἀποτελεῖ ἀνεπίτρεπτον παρέμβασιν ἀντιστρατευομένην τὸ δημιουργικὸν ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὴν μία θανάτωνοντας τὸν δότη καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην δημιουργώντας μας τὴν ἔπαρσιν γιὰ τὴν «ζωοποίησιν» τοῦ λαμβάνοντος. Θὰ γίνῃ μάλιστα αἰτία ἐφευρέσεως τρόπων νὰ σκοτώνουν τοὺς ἀσθενεῖς, γιὰ νὰ τοὺς πάρουν τὰ ὄργανά τους. (Ὁρθὸδ. Τύπος 6-1-2012)

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος συνεχίζει ἀκάθεκτος συμπροσευχές του μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν διαφόρων θρησκειῶν τοῦ κόσμου, προκειμένου νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ εἰρήνη καὶ νὰ λυθοῦν τὰ σοβαρὰ κοινωνικὰ προβλήματα, ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ ἄνθρωποι – σύμφωνα πάντα μὲ τὸν ἰσχυρισμὸ του. Οἱ κινήσεις αὐτὲς εἶναι θεατρικὲς καὶ οἱ «προσευχές» του δὲν γίνονται εὐπρόσδεκτες ἀπὸ τὸ Θεό, γιὰ τὸν ἀπλούστατο λόγο ὅτι ὑποδεικνύονται ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς Γῆς καὶ

γιατὶ ἐπιπλέον ἀπευθύνονται σὲ ψεύτικους Θεούς. Ἡ συμμετοχὴ τῶν Ὁρθόδοξων στὶς συμπροσευχές μὲ τοὺς ἄλλοθρησκούς συ-

νιστᾶ πτώση, γιατί ἐθελοντικὰ ἐξισώνονται μὲ τοὺς ἄλλους θρησκευτικούς ἡγέτες καὶ προδίδουν τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη. Προσωπικά, κάθε φορὰ ποὺ βλέπω τοὺς θρησκευτικούς ἡγέτες σὲ κοινὴ προσευχή, μοῦ ἔρχεται στὸ νοῦ ἡ ἀρχὴ τῶν συγκοινωνούντων δοχείων. Δυστυχῶς, ἡ ἀληθινὴ πίστη νοθεύεται ἀπὸ τὶς αἰρέσεις καὶ τὶς ψεύτικες θρησκείες. Ἡ στάση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στὶς συμπροσευχές αὐτὲς εἶναι προκλητικὴ γιὰ τοὺς Ὁρθόδοξους. Ἔχει τὴν ψευδαίσθηση ὁ παναγιώτατος ὅτι σύντομα

θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ ἐκεῖ ποὺ αὐτὸς ἐπιθυμεῖ. Κάνει λάθος ὅμως. Οὔτε καὶ βοηθᾶνε οἱ συνεχεῖς μεταμορφώσεις του, ποὺ μὲ βαθιὰ λύπη παρατηροῦμε κατὰ καιροὺς. Στὴν Πόλη ἐμφανίζεται ὡς ὁ ἀμετακίνητος Πατριάρχης τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων, στὸ Ἅγιο Ὄρος γίνεται φιλομόναχος καὶ ἀνύστακτος ὑπερασπιστὴς τῆς Ὁρθοδοξίας, στὴν Ἑλλάδα εὐλογεῖ καὶ παρηγορεῖ τοὺς χεμαζόμενους ἀπὸ τὴν οικονομικὴ κρίση, καὶ ὄχι μόνο, ἀδελφούς, ἐνῶ στὸ Βατικανὸ ἀγάλλεται ἀσπαζόμενος

τὸν αἰρετικὸ πάπα καὶ στὸ Παγκόσμιο Σύμβουλιό τῶν Ἐκκλησιῶν γίνεται ἕνα μὲ τὶς ἀμέτρητες παραφυάδες τῶν Προτεσταντῶν.

Ἐπίσης, ὁ Πατριάρχης ἀποφεύγει νὰ μιλήσῃ γιὰ τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως, γιατί ὁ σκοπὸς του εἶναι νὰ ἐπικοινωνεῖ μὲ αὐτούς, προκειμένου νὰ γίνουν πράξη τὰ σχέδια τῶν ἰσχυρῶν τῆς Γῆς, οἱ ὁποῖοι θέλουν ὅλες οἱ θρησκείες νὰ γίνουν μία, γιὰ νὰ καταδυναστεύουν τοὺς λαοὺς εὐκολότερα. Καὶ φτάνουμε στὸ κρίσιμο ἐρώτημα. Ποιὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ στάση μας ἀπέναντι στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη; Ἀπαντῶ ὡς ἐξῆς: α) Χρειαζέται ἔντονη καὶ δημόσια διαμαρτυρία. Δὲν ἔχουν ἀξία οἱ κατ' ἰδίαν συζητήσεις καὶ διαφορο-

ποιήσεις. Αὐτὴ εἶναι εὐκόλη καὶ ἀνώδυνη στάση, ἡ ὁποία δὲν φέρει ἀποτέλεσμα. Στὸ θέμα αὐτὸ οἱ Ἄγιορείτες σήμερα δὲν μᾶς δίνουν τὸ καλύτερο παράδειγμα. Δὲν τολμοῦν νὰ ποῦν ὄχι στὶς οἰκουμενιστικὲς δραστηριότητες τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου. Φοβοῦνται τὴν ὀργή του καὶ ὑπολογίζουν τὶς σκληρὲς ποινές, πὺν θὰ τοὺς ἐπιβάλλει καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ τραγωδία τους. Τὸ ἴδιο δυστυχῶς ἰσχύει καὶ γιὰ τοὺς Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιαίτερα τῶν λεγόμενων Νέων Χωρῶν. β) Στὰ κηρύγματα, τὶς δηλώσεις καὶ τὶς διαψεύσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πρέπει νὰ εἴμαστε ἐπιφυλακτικοί, ἂν ὄχι καὶ δύσπιστοι, ὅσο ἐκεῖνος συμπροσεύχεται μὲ τοὺς αἰρετικούς καὶ τοὺς ἀλλόθρησκους γ) Οἱ ἐπισκέψεις τοῦ Πατριάρχου στὴν Ἑλλάδα τὰ τελευταῖα χρόνια εἶναι συχνές. Γιὰ ἀσήμαντες ἀφορμὲς καὶ ἐπετεῖους τὸν καλοῦν οἱ Μητροπολίτες – κάποτε πλαγίως τὸ ζητᾶει καὶ ὁ ἴδιος – προκειμένου καὶ νὰ δοθεῖ ἰδιαίτερη σημασία στὶς σχετικὲς ἐκδηλώσεις καὶ νὰ ἀνταλλαγοῦν λόγοι ἐγκωμιαστικοῦ περιεχομένου καὶ βαρῦτιμα δῶρα. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὴν ὥρα, πὺν ὁ λαὸς περνᾶει δύσκολες ἡμέρες, λόγω τῆς οικονομικῆς κρίσης. Δυστυχῶς, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἄρχοντες ζοῦν στὸ δικό τους κόσμον, μακριὰ ἀπὸ τὴν δυστυχία τοῦ λαοῦ. Κατὰ τὰ ἄλλα μᾶς διδάσκουν ἀφθόνως, μᾶς εὐλογοῦν προθύμως καὶ μᾶς ἀπομονώνουν ἀσπλάχνως. δ) Ὁ κάθε πιστὸς εἶναι ἐλεύθερος νὰ κρίνει τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη γιὰ τὴ συμμετοχή του στὸν οἰκουμενισμό. Νὰ μὴν δέχεται παθητικὰ τὰ ὅσα ἐκεῖνος διαπραττεῖ. Ἡ παρρησία στὴν περίπτωση αὐτὴ εἶναι ἀπαραίτητη. Ὁ φόβος δὲν πρέ-

πει νὰ κλείνει τὸ στόμα του. Ὁ Πατριάρχης εἶναι θερμὸς ὑποστηρικτῆς τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Ὁ πιστὸς γιὰ τὸ νὰ εἶναι φοφοδεής, ὅταν ὑπερασπίζεται τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη του; Περιμένουμε μὲ ἀγωνία ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος νὰ ἀρνηθεῖ τὸν οἰκουμενισμό καὶ νὰ γίνῃ πὺν εὐλικρινὲς ἀπέναντι στὸν ἑλληνικὸ λαό. Οἱ δηλώσεις του νὰ συνοδεύονται καὶ ἀπὸ πράξεις. Ὁχι τὴ μίᾳ ἐβδομάδα κατανυκτικὲς προσευχὲς στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν ἐπόμενην συμπροσεύχες σὲ διαθρησκειακὲς διασκέψεις στὴν Ἀσίζη τῆς Ἰταλίας. Θέλουμε νὰ τὸν βλέπουμε ὡς πνευματικὸ πατέρα, πὺν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴ σωτηρία μᾶς καὶ ἀγρυπνεῖ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὰ γεγονότα ὅμως, παρὰ τὴν ἐπιθυμία μᾶς, μᾶς ἐμποδίζουν νὰ ἔχουμε τὴν ἀπαιτούμενη ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸ πρόσωπό του. (τοῦ Διονυσίου Τάτση πρωτοπρεσβυτέρου, Ἐφημερὶς Ὁρθόδοξος Τύπος 6-1-2012)

ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΤΟΥΣ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Τὸ Ὑπουργεῖο Ἀναπτύξεως ἀνεκοίνωσε τὴν Τρίτη 10 Ἰανουαρίου 2012 ὅτι ἀπὸ τοὺς 300 Δήμους τῆς χώρας, μόνον οἱ 25 ἀπέστειλαν στοιχεῖα γιὰ τὸ παρεμπόριο τῶν Λαθρομεταναστῶν. Οἱ ὑπόλοιποι 275 Δήμαρχοι ἀρνοῦνται πεισματωδῶς, γιὰ νὰ μὴ θιγοῦν τὰ συμφέροντα τῶν ἀγαπημένων τοὺς Λαθρομεταναστῶν. Μεταξὺ τῶν Δημάρχων πὺν ἀρνοῦνται νὰ συνεργαστοῦν μὲ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος γιὰ νὰ παταχθεῖ τὸ παρεμπόριο τῶν Ξένων Μεταναστῶν εἶναι ὁ Θεσσαλονικέων Γ. Μπουτάρης καὶ ὁ Ἀθηναίων Γ. Καμίνης. Εἰδικὰ ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων βγαίνει κάθε τόσο στὰ μεγάλα κανάλια καὶ πα-

ραπονείται πώς τὸ κράτος δὲν συνεργάζεται μαζί του. Τώρα ποῦ τὸν ξεμπρόστιασε τὸ ἴδιο τὸ Ὑπουργεῖο Ἀναπτύξεως, τί ἐπιχειρήματα θὰ βρεῖ γιὰ νὰ δικαιολογηθεῖ ὁ Καμίνης; Εἶναι φοβερό. Οἱ Δήμαρχοι τῆς Ἑλλάδος προτιμοῦν νὰ βλέπουν νὰ κλείνουν τὰ μαγαζιά τῶν Ἑλλήνων, νὰ ψωμολυσσᾶνε χιλιάδες ἑλληνικὲς οἰκογένειες, νὰ ὑπάρχει αὐτὸ τὸ καθημερινὸ αἶσχος σὲ ὅλη τὴν Ἀττικὴ μὲ τοὺς Ἀφρικανοὺς καὶ τοὺς Ἀσιάτες ποὺ ἔχουν καταλάβει τὰ πεζοδρομία καὶ πουλᾶνε τὰ λαθραῖα τοὺς ἐμπορεύματα, παρὰ νὰ ἐφαρμόζουν τὸν Νόμον. Χωρὶς ντροπὴ ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων Γεώργιος Καμίνης ἀρνεῖται νὰ προμηθευθεῖ τὰ εἰδικὰ πιστολάκια μὲ χρῶμα ποὺ ἐνριπῆ ὀφθαλμοῦ ἀχρηστεύουν τὰ λαθραῖα ἐμπορεύματα. Καὶ ποῖο ἐπιχειρήματα προβάλλει: Ὅτι καὶ οἱ Λαθρέμποροι, Λαθρομετανάστες εἶναι ἄνθρωποι. (Οἱ νόμιμοι καὶ πτωχεύοντες καὶ φορολογούμενοι μαγαζάτορες δὲν εἶναι;) Αὐτὰ λέει, γι' αὐτὸ αὐξάνονται καὶ πληθύνονται οἱ Ἀλλόφυλοι. Ἦ ὅπως λέει ὁ λαὸς μας: Ἦρθαν τὰ ἄγρια νὰ διώξουν τὰ ἡμερα...

ΤΟ ΜΗΝΑ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ 2011

Ἡ Γενικὴ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση στὸ πλαίσιο τοῦ ἐπιχειρησιακοῦ σχεδιασμοῦ γιὰ τὴ διαχείριση τῆς ἐγκληματικότητας στὸ ἱστορικὸ καὶ ἐμπορικὸ κέντρο κατὰ τὸ μῆνα Δεκέμβριο. Ἐλέγχθησαν 36.125 ἄλλοδαποί. Ἀδικήματα περὶ ἐκδιδόμενων προσώπων 375 ἄλλοδαποί, 141 περὶ Ναρκωτικῶν, 250 γιὰ κλοπὲς καὶ διαρρηξίσεις, 33 γιὰ ληστείες, 24 περὶ ὄπλων, 58 περὶ λαθρεμπορίου. Συνελήφθησαν 980 ἄτομα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα 365 γιὰ παράβαση τοῦ Νόμου περὶ ἄλλοδαπῶν, 145 ἄτομα περὶ

ναρκωτικῶν, 130 ἄτομα γιὰ κλοπὲς. Κατασχέθηκαν Κάνναβη, Ἡρωίνη, Κοκαΐνη, Ναρκωτικὰ χάπια, χρηματικὰ ποσά, κινητὰ τηλέφωνα, Τιγάρα, κλεμμένα ὀχήματα. Καὶ ὅλα τὰ ἀνωτέρω μόνον εἰς τὸ Ἱστορικὸ Κέντρο τῆς Ἀθήνας. Μένουν ἐκτὸς ἢ ὑπόλοιπη Ἀθήνα, οἱ Συνοικίες καὶ ὅλη ἢ ὑπόλοιπη Ἑλλάδα. Ντροπὴ σὲ ὅλους τοὺς ὑπευθύνους ποὺ ἔχουν ὀδηγήσει τὴν πατρίδα μας σὲ αὐτὴ τὴν κατάσταση.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΕΣ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΕΝΟΣ «ΔΕΒΕΝΤΟΓΕΡΟΥ - ΓΕΡΟΕΛΛΗΝΑ»

Μᾶς τὸ παραδίδει ὁ γνωστὸς λογοτέχνης καὶ Ἀκαδημαϊκὸς Στρατὴς Μυριβήλης, ὁ ὁποῖος τὸ 1960 ἐξεφώνησε στὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τὸν Πανηγυρικὸ Λόγο γιὰ τὸ Ἔπος τοῦ 1940. Τὸ «κορυφαῖο» αὐτὸ περιστατικὸ τοῦ τὸ διηγῆθηκε γνωστὸς του ἰατρὸς τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ εἶναι τὸ ἐπόμενο. «Εἶχε ὀργανωθεῖ κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Ἀγῶνα Ὑπηρεσία Μεταγγίσεως Αἵματος ἀπ' τὸν Ἑλληνικὸ Ἐρυθρὸ Σταυρὸ. Ὁ κόσμος ἔκανε κάθε μέρα οὐρὰ, γιὰ νὰ δώσει τὸ αἷμα του γιὰ τοὺς τραυματίες μας. Ἦταν ἐκεῖ νέοι, κοπέλες, γυναῖκες, μαθητές, παιδιά, ποὺ περιέμεναν. Στεκόταν καὶ ἓνα γεροντάκι. -Ἐσὺ παππούλη, τί θέλεις ἐδῶ; τοῦ εἶπε ἐνοχλημένος ὁ γιατρὸς -Ἦρθα κι' ἐγὼ γιατρέ, νὰ δώσω αἷμα. Ὁ γιατρὸς τὸν κοίταξε μὲ ἀπορία, ἀλλὰ καὶ συγκίνηση. Ὁ γέρος παρεξήγησε τὸ δισταγμὸ του καὶ πρόσθεσε μὲ πιὸ ζωηρὴ φωνή. - Μὴ μὲ βλέπεις ἔτσι, γιατρέ! Εἶμαι γέρος, μὰ τὸ αἷμα μου εἶναι καθαρὸ καὶ ἀκόμα ποτὲς δὲν ἀρρώστησα. Εἶχα τρεῖς γιούς. Σκοτώθηκαν καὶ οἱ τρεῖς ἐκεῖ ἐπάνω. Χαλάλι τῆς Πατρίδας! Ὁ-

μως μοῦ εἶπαν πὼς οἱ δυὸ πῆγαν ἀπὸ αἱμορραγία. Λοιπόν, εἶπα στήν γυναίκα μου: Θὰ εἶναι καὶ ἄλλοι πατεράδες, ποὺ μπορεῖ νὰ χάσουν τὰ παληκάρια τους, γιατί δὲν θὰ ἔχουν οἱ γιατροὶ αἷμα νὰ τοὺς δώσουν. Νὰ πάω νὰ δώσω κι' ἐγὼ τὸ δικό μου. - Ἄντε, πήγαινε, γέρο, μοῦ εἶπε, κι' ἄς εἶναι γιὰ τὴν ψυχὴ τῶν παιδιῶν μας. Κι' ἐγὼ σηκώθηκα καὶ ἤρθα». Καὶ σχολιάζει ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Στρ. Μυριβήλης τὸ περιστατικό. «Ἄνδρείους μπορεῖ νὰ βγάξει κάθε πατρίδα. Ἄγιους ὅμως μόνο ἡ Ἑλλάδα. Αὐτὰ δὲν εἶναι ἱστορίες. Εἶναι συναξάρια, δηλαδὴ Βίοι Ἁγίων.» (Πανηγυρικοὶ Λόγοι Ἀκαδημαϊκῶν, Ἀθήνα 1978, σέλ. 322)

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΠΟΣΧΟΙΝΙ ΚΑΙ ΠΟΙΑ Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ

Κομποσχοίνι εἶναι ἓνα μαῦρο σχοινί, σὰν κομπολόι, φτιαγμένο ἀπὸ συνεχεῖς κόμπους. Ὁ κάθε κόμπος ἀποτελεῖται ἀπὸ 9 πλεγμένους σταυρούς, ποὺ συμβολίζουν τὰ ἑννέα τάγματα τῶν Ἀγγέλων. Παρότι ὁ ἀριθμὸς τῶν σταυρῶν ποὺ ἀποτελοῦν κάθε κόμπος παραμένει σταθερὸς, ὁ ἀριθμὸς τῶν κόμπων ποὺ ἀποτελοῦν τὸ κομποσχοίνι ποικίλει. Ὑπάρχουν κομποσχοίνια πολὺ μικρὰ, στὸ μέγεθος τοῦ βραχιολιοῦ, μὲ τριάντα τρεῖς κόμπους, ὅσα δηλαδὴ ἦταν καὶ τὰ χρόνια τῆς ἐπίγειας ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑπάρχουν κομποσχοίνια μὲ 99 κόμπους, ὅσα τὰ χρό-

νια τοῦ Χριστοῦ πολλαπλασιασμένον μὲ τὸν ἀριθμὸ 3, ὅσα καὶ τὰ πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδας. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἑκατοστάρικα ὑπάρχουν κομποσχοίνια μὲ τριακόσιους κόμπους (τριακοσάρια), πεντακόσιους (πεντακοσάρια), ἀκόμα καὶ μὲ χίλιους κόμπους (χιλιάρια). Εἶναι πλεγμένο κυρίως ἀπὸ μαλλί, γιὰ νὰ θυμίζει στὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας ὅτι εἶναι τὰ λογικὰ πρόβατα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Ἰωάν. 10,11). Θυμίζει ἀκόμη τὸν «Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν αἴροντα τὰς ἁμαρτίας τοῦ Κόσμου». Ἔχει χρῶμα μαῦρο γιὰ νὰ συμβολίζει τὸ πένθος τῶν ἁμαρτιῶν καὶ νὰ ὑπενθυμίζει στοὺς Χριστιανοὺς ὅτι πρέπει νὰ εἶναι νηφάλιοι, ἡρεμοί, ψυχραίμοι καὶ σοβαροὶ στὴ ζωὴ τους, γι' αὐτὸ δίδεται στὸ μοναχὸ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς κουρᾶς του. Ὁ σταυρὸς μας θυμίζει ὅτι «Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε» (Ρώμ. 5,8). Ἐπίσης μας θυμίζει τὴ Θυσία καὶ τὴ νίκη τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου, τῆς ταπεινώσεως ἐπὶ τῆς περηφάνιας. Συνήθως τὸ κομποσχοίνι καταλήγει σὲ μιὰ φούντα γιὰ τὸ σκούπισμα τῶν δακρῶν. Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ παρουσιάστηκε στὸν ὕπνο τοῦ Ὁσίου Παχωμίου, στὸ πρῶτο μοναστήρι ποὺ ἴδρυσε στὴ Θηβαΐδα τῆς Αἰγύπτου μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου καὶ τοῦ ἔδειξε πὼς θὰ φτιάξει τὸ κομποσχοίνι ποὺ θὰ βοηθοῦσε στὴν αὐτοσυγκέντρωση στὴν προσευχή. Τὸ κομποσχοίνι δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιεῖται ὡς διακοσμητικὸ στοιχεῖο, ἀλλὰ ὡς μέσο προσευχῆς. Σὲ κάθε κόμπος ποὺ περνᾶ ἀνάμεσα στὰ δάχτυλά του ὁ πιστὸς ποὺ προσεύχεται λέει τὴ σύντομη εὐχὴ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον με» - ἢ «Ὑπεραγία Θεοτόκε σώσον ἡμᾶς» ἢ «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ

ἡμῶν» ἢ «Ἄγιε Ραφαὴλ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ὅταν τὸ χέρι συναντήσῃ τὸν Σταυρὸ τοῦ κομποσχοινοῦ, ἓνας μικρὸς κύκλος προσευχῆς ἔχει ὀλοκληρωθεῖ, ἓνας νέος κύκλος ἀρχίζει... Σὲ ὅποια στιγμή τῆς ἡμέρας τὸ θυμηθεῖς, πάρε στὸ χέρι σου ἓνα μικρὸ κομποσχοῖνι. Θὰ σὲ βοηθήσει

νὰ συγκεντρωθεῖς καὶ νὰ προσευχηθεῖς μερικὲς φορὲς στὴν διαρκεία τῆς ἡμέρας, ὅπου κι ἂν εἶσαι καὶ ὅ,τι κι ἂν κάνεις. Στὴν ἐργασία, στὸ ταξίδι, στὴν ξεκούραση. Εἶναι οἱ λίγοι κόκκοι ἀλάτι ποῦ θὰ νοστιμίσουν ὅλη τὴν πνευματικὴ μας ζωὴ. Ἄς τὸ δοκιμάσουμε...

ΝΗΣΤΕΙΕΣ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

1) Ἀπὸ τὴν Κυριακὴ 5 Φεβρουαρίου τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τὴν Κυριακὴ 12 Φεβρουαρίου τοῦ Ἀσώτου. **Τρῶμε τὰ πάντα καὶ Τετάρτη καὶ Παρασκευή.**

2) Ἀπὸ τὴν Κυριακὴ 19 Φεβρουαρίου τῆς Ἀπόκρεω μέχρι τὴν Κυριακὴ 26 Φεβρουαρίου τῆς Τυρινῆς **τρῶμε τὰ πάντα ἐκτὸς ἀπὸ κρέας.**

3) Ἀπὸ τὴν Δευτέρα 27 Φεβρουαρίου. Καθαρὰ Δευτέρα ξεκινᾷ ἡ Νηστεία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. **Δὲν τρῶμε κρέας, ψάρια, τυριὰ καὶ Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ δὲν τρῶμε λάδι καὶ δὲν πίνουμε οἶνο.**

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΑ

Τὰ ΨυχοΣάββατα εἶναι τρία:

1) Παρασκευὴ 17 Φεβρουαρίου Ἑσπερινὸς τῶν ψυχῶν 5.00 μ.μ.
Σάββατο 18 Φεβρουαρίου
Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 9.30 π.μ.

2) Παρασκευὴ 24 Φεβρουαρίου Ἑσπερινὸς τῶν ψυχῶν 5.00 μ.μ.
Σάββατο 25 Φεβρουαρίου
Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 9.30 π.μ.

3) Παρασκευὴ 2 Μαρτίου Ἀκολουθία Κολύβων 4.50 μ.μ.
Ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν 5.00 μ.μ.
Σάββατο 3 Μαρτίου
Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 9.30 π.μ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε Κυριακὴ

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.15 π.μ.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ
Ἐκτὸς

1.00 - 4.00 τὸ μεσημέρι κλειστὰ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου

Κάθε Τετάρτη στὶς 5.00 μ.μ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, **Ἱστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δ/ντής: π. Ραφαήλ Ἀλιπαραμάκης, τηλ. 22940-61151 καὶ 6979835185,

e-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές, ἐμβάσματα ἢ προαιρετικὲς

συνδρομὲς ἀποστέλλονται εἰς δ/ση: π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.